

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13.07.1994, sp. zn. 1 Tvn 121/94, ECLI:CZ:NS:1994:1.TVN.121.1994.1

Číslo: 58/1994

Právní věta: Lhůta k podání návrhu na prodloužení vazby uvedená v 71 odst. 6 tr. ř. je zachována jen tehdy, je-li návrh doručen soudu plných patnáct dnů před skončením příslušné lhůty trvání vazby. To znamená, že návrh musí být doručen nejpozději toho dne, který předchází dni, jenž je patnáctým dnem počítaným zpět od konce lhůty trvání vazby.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 13.07.1994

Spisová značka: 1 Tvn 121/94

Číslo rozhodnutí: 58

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vazba

Předpisy: 141/1961 Sb. § 71 odst. 6

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 58

Lhůta k podání návrhu na prodloužení vazby uvedená v § 71 odst. 6 tr. ř. je zachována jen tehdy, je-li návrh doručen soudu plných patnáct dnů před skončením příslušné lhůty trvání vazby. To znamená, že návrh musí být doručen nejpozději toho dne, který předchází dni, jenž je patnáctým dnem počítaným zpět od konce lhůty trvání vazby.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 13. 7.1994 sp. zn.1 Tvn 121/94)

Nejvyšší soud ČR zamítl návrh na prodloužení vazby, který podala předsedkyně senátu Městského soudu v Praze v trestní věci obviněného P. M., vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 40 T 10/94.

Z odůvodnění:

U Městského soudu v Praze byla podána obžaloba na P. M. pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr. zák. dílem dokonaný a dílem nedokonaný, přičemž obviněný se nachází od 22. 7.1992 ve vazbě. Přípisem ze dne 1. 7.1994, který byl doručen Nejvyššímu soudu ČR dne 8. 7. 1994, podala předsedkyně senátu Městského soudu v Praze Nejvyššímu soudu ČR návrh na prodloužení vazby obviněného nad rámec dvouleté lhůty uvedené v § 71 odst. 3 tr. ř., a to do 22. 1. 1995.

Nejvyšší soud ČR věc přezkoumal a shledal, že zákonné podmínky pro prodloužení vazby obviněného P. M. splněny nejsou.

Podle § 71 odst. 6 tr. ř. je nutno doručit návrh na prodloužení vazby Nejvyššímu soudu ČR nejpozději patnáct dnů před skončením dvouleté vazební lhůty stanovené v § 71 odst. 3 tr. ř. Z dikce zákona pak jasně vyplývá, že musí jít o plných patnáct dnů, kterážto podmínka není v posuzovaném případě splněna. Dvouletá vazební lhůta končí u obviněného dne 22. 7. 1994. Aby byla zachována výše zmíněná zákonná patnáctidenní lhůta, musel by tedy být návrh na prodloužení vazby doručen Nejvyššímu soudu ČR nejpozději dne 7. 7. 1994, což se v daném případě nestalo, neboť návrh byl doručen až dne 8. 7. 1994. Vzhledem k tomu, že stran posuzované patnáctidenní lhůty jde o lhůtu stanovenou zcela rigorózně a její nedostatek nemůže zhojit ani Nejvyšší soud ČR, nezbylo mu, než návrh na prodloužení vazby zamítnout, přičemž předsedkyně senátu Městského soudu v Praze je povinna postupovat dále podle § 71 odst. 6 věta druhá tr. ř.